

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

פּלג המנוחה ע"ש - 6:58*

הדלקת נרות שבת - 8:15

זמן קריאת שמע / מ"א - 8:35

זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:11

סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:27

שקיעת החמה שבת קודש - 8:33

מוצאי"ק צאת הכוכבים - 9:23

צאת"כ / לרבינו רם - 9:45

*מי שמדליק מוקדן אין לאחד מובן ענין קבלת השבת (מוציא"ק ימא בלד)

תבלין

כראתי יצד הרע ובראתי לו

פרק ה' דאבות

TORAH TAVLIN IS NOW AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAH TAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAH TAVLIN@YAHOO.COM

34 MARINE WAY MONSEY, NY 10952 TORAH TAVLIN Publications

שבת קודש פרשת חקת - י תמוז תשע"ח

Shabbos Parshas Chukas - June 23, 2018

כי מאי מלכות, מה הכונה במלת מלכות אי תימא בלבושי יקר וארגונא, לבושים יקרים וארגמן והא לאו הכי אקרי, אין חדרך לקרוא לאלו הלבושים בשם 'מלכות' אלא בהכרח י"ל שכונת הכתוב הוא דאתלבשת במלכות עלאה קדישא שהיא לבוש רוחני וקדוש, וכפי שאמרו מקודם ודאי לבשה רוח הקודש. מ"ט וכתה להאי אור, מהו הטעם שכתה לזה המעלה רק לעת עתה בהיותה בבית אחרשורש? בגין דנטרא פומא ולא לחווא מיד, לזאת וכתה בזכות היותה שומרת את פיה מלהוציא דיבורים בלתי רצויים הרוא הוא וכתבי: אין אסתר מגדת מלכותה. ואליפנא, ולמדנו מכאן דכל מאן דנטיד פומיה ולשניה, כל השומר פיו ולשונו זכי לאתלבשא ברוח וקדושה, זוכה להתלבש ברוח הקודש, וכל מאן דסטי פומיה למלה בישא, וכל מי שמטה פיו לדבר לשון הרע הא ודאי הווא מלה בישא עליה, שורה אותו דיבור רע עליו להענישו, ואי לאו, ואם אין גוף הדיבור הקדושה לה זוכה מי כחויא עליה, באים על האדם דברים השורפים כנחשים כנגעים או צרעת. ומסיים הוורד הק' ווא אוקומה, כבר גילו חכמינו ז"ל אלו הדברים במקום אחר.

דברי הוורד הק' צריכים להיות נר לדגלי האדם בכל עת שהיציצ מתגרה בו ומביא לידי נסיון לפתוח את פיו בזמן שהשתיתק יפה לו, ובכלל הדברים הידועים הם: לשון הרע, שקר, הוצאת שם רע, והונאת דברים, ונבלות פה. אך ישנו עוד ענין של אמירה האסורה, אך בעוונותינו הרבים רבים דשים בו בעקבם, והוא ענין של השיחה בשעה שהציבור מתפללים ועונים 'אמן, ויהי שמיה רבה' וגו', ואין האדם מודע לחומרת הדברים, ולדברי רשב"י בוורד (חלק ב' קלא) נחשב זה המדבר בשעת התפילה ככופר ר"ל, וע"כ מן ודאי לבוא בדברים לעלור על כך בשבת בת רבים.

אולם בדברי התב"ע' מבואר שאכן עליו לבדוקה מטרפות (ולא ס"ל מדרשת הגמרא 'זשחט ושרף, מה שחיטה כשהיא שלימה אף שריפה כשהיא שלימה', ואם כן, אכן יכולים לבדוקה ממנה) ולא סמכינו בה ארובא, ויש להבין, מדוע לא סמכינו בה ארובא, והלא בכל הוכחי 'אמרי רבנו זיל בתר רובא גם ברובא דליתיה קמן. וי"ל בהקדם דברי המורשא' שם, "אך יש לדקדק (על מה דאיתא בגמרא, שבפרה אדומה אולינן בתר רובא), דהא היכא דאיכא מיעוטה בהדי חזקה חיישינן למיעוטה ולא אולינן בתר רובא וכו', והרי בפרה איכא מיעוטה בהדי חזקה (היינו, חזקה טומאת מת של האיש שמוזין עליו ממי הפרה), וי"ל, דלא חיישינן למיעוטה היכא דאיכא חזקה בהרה אלא מדורבנא, אבל מאדארייתא אולינן בתר רובא אפילו בדאיכא חזקה בהדי מיעוטה, ועוד י"ל, דלמיעוטה דלא שכיחא לא גנימא 'סמוך מיעוטה לחזקה וכו', והאי מיעוטה ד(טרפות הפרה) גמי לא שכיחא."

ולפ"ז י"ל בדברי התיב"ע, ד"ל דאכן ס"ל כקשויית המורשא' על הגמ' דנימא בפרה 'סמוך מיעוטה לחזקה' ולא ניזיל בה בתר רובא, ולכן ס"ל שזיבדיקנה בתמניסטי טריפן, ודלא כבשאר בהמות דליכא למיזר בהו ד'סמוך מיעוטה לחזקה' ואולינן בהו בתר רובא ומדארייתא אין צריך לבדוקן מטרפות, וכן יש לדייק בלשונו הובח של ה'תרגום יונתן בן עוזיאל', שרק לגבי שחיטת שני סימני הפרה הוסיף וכתב 'וכנא אורחין יכוס יתה קדמוי בתרין סימניא כמשאר בעידן, ואילו לגבי בדיקתה מ"ח טריפות כתב רק 'זיבדיקנה בתמניסטי טריפן', (ע' בדעת סופר' [לדבר עקיבא סופר זצ"ל גאב"ד פרשבורג] על האלוני שיישב כך).

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הסון רבועבין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה

ידבר העם באלקים ובמשה למה העלינו ממצרים (כא-ה) - ומקדשי תיראו שראים אנו זה המקרא שכתוב, צריכים אנו להבין שאין הדברים כפשוטן, שהרי אין לנו השגה כלל באנשי אותו הדור, ובודאי שאין כוונת הכתוב 'ידבר העם באלקים' כפי השגת קט שכלינו, ואפשר שלפי מעלתם הרמה היה אז בדיבורם איזה פגם רק שבדק, והם מפני רום מעלתם ראויים היו להיענש על כך, אך על אף שלא היו הדברים אז כמשמעותן, בכל זאת מוטל עלינו לדעת כי אם נכתבו הדברים בתורה, אות הוא שרצתה התורה שנאנו לפי בחינתנו ומדרגותינו נלמד לקחי מוסר ואורחות חיים. וכן רואים בוורד הקודש (ח"ג דף קפג): שמביא על זה הכתוב דברים המעוררים על חומר עיוני של זה שאינו משגיח על ענין הדיבור, ואת המדרגה הקדושה לה זוכה מי שהוא זורד מלהיכשל בכל האיסורים התלויים בדיבור: רבי יצחק פתח לפרש את הכתוב 'ידבר העם באלקים ובמשה', ובהקדמה לכך ראה לנכון לבאר כוונת הכתוב שבמגילת אסתר (אסתר ה, א) 'ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות' וקודם שפרשה הקדים ואמר: הלא מגילת אסתר ברוח הקודש נאמרה, ובגין כך כתובה בין הכתובים, ומאוד שהיא בכלל הכ"ד ספרים יש בו בהכרח לימוד לדורות, ועל כן יש לפרש הכתוב כך: ויהי ביום השלישי לתעניתה דאתחלש חילא דגופא, או נחלש כח הגוף והא קיימא ברוחא בלא גופא, או היתה במצב של ביטוש הגוף, וכאילו נעשית כבעלת רוח בלא גוף כדן, או וכתה למעלה רוחנית, ולמעלה זו מכון הכתוב באמרו ותלבש אסתר מלכות, ומבאר שבהכרח יש צורך לומר שהמכוון הוא למעלה רוחנית.

מאורעות של המגיד

מאת הרב קלום פשרל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

ונתתם אותה אל אלעזר הכהן והוציא אותה אל מרחץ למחנה (יש-ג)

ה'תרגום יונתן בן עוזיאל', 'ותתנן יתה לאלעזר סגן כהנא, ויהנפק יתה לחורא (ויוציא אותה לברד, וכן איתא ב'ספרי', 'הוציא אותה, ולא שיוציא אחרת עמה, מכאן אמרו, שאם לא היתה הפרה רוצה לצאת, אין מוציאין עמה שחורה שלא יאמרו שחורה שחטו, ולא אדומה שלא יאמרו שמים שחטו, רבי אומר, לא מן השם הוא זה, אלא משנאמר 'הוציא אותה, לברדה' למברא למשריתא, ויסדר חזר חזר לה סיודי קיסין דתניא' (ויערוך מסביב לה מערכות עצי תאנים), וכנאנא אורחין (אחר) יכוס יתה קדמוי בתרין סימניא, כמשאר בעידן (כמו משאר בהמות, ואף שאינה עומדת לאכילה או להקרבה), ויבדיקנה בתמניסטי טריפן' (ויבדוק אותה ב"ח טריפות, שאם היא טריפה פסולה, כמו באם נתגבלה בשחיטתה שפסולה כדאיתא ב'ספרי', 'ושחט אותה, מגיד שאם נתגבלה בשחיטתה פסולה), והנה, בגמ' (חולין יא.), 'מנא הא מילתא דאמרי רבנו זיל בתר רובא גם ברובא דליתיה קמן, רבה ב"ד שילא אמר, אתיא מפרה אדומה, דאמר רחמנא 'זשחט ושרף, (מה שחיטתה כשהיא שלימה, אף שריפתה כשהיא שלימה), וליחוש דילמא טריפה היא (וה"א לבדוקה ממנה כיוון שנשרפת כשהיא שלימה), אלא לאו מאש דאמרין זיל בתר רובא (ורוב בהמות אינן טריפות), וכי תימא מאי נפקא מינה (אם היא טריפה, הרי אינה נאכלת או נקדרת, תחת קרייה רחמנא' (שנא' 'חטאת היא' [רש"י]).

person should never hold himself back from the House of Study, nor from Torah study, not even as he is dying: "Rav Yonason said, One should never abstain from the Beis Hamedrash and from Torah study, even in the hour of death for it is said, 'This is the Torah, when a man dies in a tent' -

הלכה למעשה

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

The Greatest Mitzvah of All (82) - 'תלמוד תורה כנגד כולם'

Torah Study vs. Mitzvah Obligations: Torah Sheets. Since we've written the last two weeks about learning Torah during davening and related topics, we must mention the following. As we see on a weekly basis, placing Torah sheets in shuls has become a new and successful method of spreading Torah to tens of thousands of people. Those who distribute them only want to be anything undesirable. It is therefore important to halachically analyze a few points.

Reading Torah Sheets. The shuls and Batei Medrashos of Klal Yisroel are places where many many Yidden come on a daily basis, and Torah sheets can and should be learned there. Before and after davening are optimal times for this. Many people take them home and read them to their families. During Krias HaTorah between Aliyos, if time is taken to make a "Mi Sheberach," this would also be an appropriate time to read the Torah sheets - with the clear intent to go back to answering and listening when the Mi Sheberach is over. Also, מיעיקר הדין, after the silent Shemona Esrai while waiting for the Shatz to begin is permitted, however, the sefer Pesach HaDvir (1) brings from an earlier Gadol who felt a hardship came his way because this sometimes caused him to not listen to the first beracha of Chazaras HaShatz properly until he got his concentration back. He writes that one should not learn during this time.

Reading While Davening. While one is actually saying words

הוא היה אומר ...

Rabbi Dovid Gurwitz shlit'a (Mizmor L'Dovid) would say:

The value of the last letters of each word (מ - 40, י - 10, ת - 400, ל - 30) equals 480, which is the same value as the word 'תלמוד'. How do we remain focused and uninterruptable when we learn Talmud? The answer lies at the signs found at the back of these four words. We must keep our eyes on the end goal: The letter 'Mem' starts and ends the entire Talmud - "מאימתי ... שלום". The 'Yud' is the letter that Hashem used to create Olam Haba - the World to Come (Menachos 29). The 'Saf' is the last letter, again signifying the World to Come - Aleph to Saf. The 'Lamed' is the tallest of the letters, and it signifies that learning and teaching (ללמוד וללמד) stand above all!"

R' Shimon Maryles ז"ל, Yaruslaver Rebbe (Toras Shimon) would say:

You pride yourselves upon the voice (Tefillah) which your father bequeathed you ... I too will come at you with my father's (Esav) bequest: 'By your sword, you shall live!'" (Rashi) How can this be? As we know, when 'the voice is the voice of Yaakov, the hands are no longer the hands of Esav (they have no power over us).' This only holds true as long as Bnei Yisroel do not 'pride themselves' on having inherited the right to have their prayers answered for once they do, their prayers are no more than a vehicle of conceit, and are thus rendered meaningless."

A Wise Man would say: "Be thankful for the acquaintances you know. If it weren't for them you'd be a total stranger!"

Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

Lost! Reward if Found!

Missing! **Respect of Hashem**

Please Contact!

Kvodshomayim@gmail.com

* 1,835+ verifiable signatures * 855.400.5164 * kvodshomayim.org

Dedicated by Mrs. Rochel Blonder in memory of her father on his fifth Yahrzeit לענין ר' אהרן בן מאיר יהודה ז"ל * נפ' ט"ז תמוז תתנ"ח נשמתו צרורה בצרור החיים

מעשה אבות סימן לבנים

על בן יאמר בספר מלחמת ה' את והב בסופה ואת הנחלים ארנן ונו' (כא-ד"טו)

Klal Yisroel sang a special *Shirah* upon learning of the hidden miracle *Hashem* did for them, as they passed through the mountains of Arnon. The *Amoriyim* lay in ambush, hoping to destroy the nation as they crossed the canyon, but instead, *Hashem* caused the mountains on both sides to come together crushing the would-be attackers and saving the Jewish people.

One of the great Kabbalists of *Aram Sova* (Aleppo, Syria) who emigrated to the Holy Land around the turn of the 20th century, was **Chacham Rabbi Aharon Tawil ז"ל**. The Sephardic Tawil family traces their ancestry back to the great *Eli Hakohen*, the *Kohen Gadol* who was cursed by a prophet from Heaven that all his male descendants would die before reaching old age and they will be placed in positions subservient to prophets from other lineages. Most of the Tawil family were originally “HaCohen” and they died young. They were renamed Tawil many years ago by a great Rabbi who blessed them with a longer life expectancy. Tawil means long in Arabic. Chacham Aharon Tawil authored a work anonymously in 1913 called *Sefer Yissachar U’Zevulun*, in which he hoped to show the importance of supporting *Torah* scholars and institutions. It includes words from the holy *Zohar*, *Tikkunei Zohar*, and *Medrashim* in praise of one that reaches the stature of holding the hand of those studying *Torah*. Toward the end of his life, he established his residency in Jerusalem and was adored by the community for his scholarship, extreme piety and modesty. He spent his days and nights in the *Kabbalah Yeshivah*, *Shaar HaShamyaim*, and received support from that institution as well.

The *Chacham* was known for his unusually long *davening*. Long after everyone else in the *minyan* had finished, Chacham Aharon was still standing ramrod straight, in his customary place, pouring out his heart in prayer. Almost every day, he was the last person to leave the synagogue, as the rest of the congregation had long since finished and left. Somehow, a local Arab vagrant became aware of the *Tzaddik’s* practice, and he could not contain his innate sense of hostility toward all Jews; perhaps he felt it was his religious responsibility. In this case, he intended to do harm to the venerable Jewish scholar.

For a few days, he watched and plotted. It was obvious that the *Chacham* would stand in prayer for a very long time, and the Arab decided to kill the Jew as he stood in his place. He relished the revenge he believed he was taking on behalf of his poor Arab brethren. It shouldn’t be too hard, he reasoned. On most days, the entire synagogue let out and this rabbi was the only one still inside. It would not be too difficult to enter quietly, and shoot the rabbi - who didn’t even move a muscle while he stood - with his pistol. Nobody would see him and no one would ever find out who did it.

On the day of action, the Arab hid around the corner, and waited until every last person left the synagogue. He entered a side door cautiously and looked around to make sure there was nobody else there. When he was sure he was alone with the rabbi, he walked quietly to the front of the synagogue and stood a number of rows behind the spot where Chacham Aharon customarily stood. As usual, he was there, standing straight, eyes closed, lips moving quietly, and his mind was completely focused and absorbed with his prayers. He did not hear a thing, nor did he sense any impending danger. The Arab took out his pistol and cocked it. Still, the *Chacham* did not move as he obviously hadn’t heard a thing.

The wicked Arab raised his hand and held the pistol aloft. He squeezed the trigger and a mighty explosion ensued. The bullet propelled forward - but miraculously, it missed its mark! At the exact moment that the Arab shot his gun, Chacham Aharon began to bow down as he said the words, “*Modim Anachnu Lach*.” Totally oblivious to the gun being held a few feet from his head, he bent his knees and bowed down, giving thanks to his Creator, as the Sages instituted thousands of years ago. Meanwhile, the Arab fired his weapon and the bullet missed the rabbi’s head by literally millimeters.

Shocked, the Arab could not believe that the rabbi had escaped death in such amazing fashion. But the sound of the explosion had alerted people and others were entering the synagogue to find out what happened. The Arab had no chance to reload and fire again - and he ran away amazed at how the G-d of Israel always looks out for the welfare of His beloved.

משל למא הדבר דומה

ואת התורה אדם כי ימות באהל וכו' (יש-יד)

משל: Each and every day, in his younger years, **R’ Elazar Menachem Mann Shach ז"ל** would deliver a *shiur* in the *Ponevezh Yeshivah*. Aside from these *shiurim*, Rav Shach would go once a week to *Yeshivas Grodno* in Ashdod (a branch of the *Ponevezh Yeshivah*) to give a *shiur* there as well. The *talmidim* looked forward to this special weekly lecture from the distinguished *Rosh Yeshivah*. He continued this practice well into his old age, despite his weakness.

On one of his trips to Ashdod, Rav Shach’s companion realized that the *Rosh Yeshivah* didn’t look well; he was quite pale and in fact, he seemed to be burning with fever!

The man suggested that due to his condition, they should return to *Bnei Brak* and Rav Shach’s home immediately. After all, the man claimed, Rav Shach put every ounce of energy into his *shiurim* and in his present state, it would be dangerous for his health to give *shiur*!

It was quiet in the car for a few moments before anything was said. “True,” responded Rav Shach finally, with the hint of a smile on his lips, “but if my days are in fact ending now, how marvelous it would be to die while in the midst of lecturing words of *Torah*!”

נמשל: The *Gemara (Shabbos 83b)* derives from here that a

וידאו כל העדה כי גזע אהרן ויבנו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל (כ-כט)

When *Aharon Hakohen* was *niftar*, the entire nation showed an unprecedented outpouring of grief. **Rashi** explains that this was attributed to Aharon’s relationship with the entire nation. He was a man who was a giver. He gave of his time and he gave of his *koach* and *moach* to keep peace and break up any discord that arose between friends, family, husbands and wives.

Unlike Aharon, Korach was a taker. Last week’s *parsha* begins with, “*Korach took*.” With his *Ruach Hakodesh* he foresaw a long line of distinguished grandchildren in his future, among whom was the *Navi Shmuel*. Korach was sure that in the *zechus* of Shmuel he would be spared any and all consequences of his rebellion against *Moshe Rabbeinu*. He said to himself, “Can it be with all this greatness destined from me that I should remain silent?” This turned out to be his downfall.

My *machshava* here is as follows: there are two types of people in this world. One is a “נותן” - a giver, while the other is a “נטל” - a taker. The optimal relationship of a husband and wife will be realized when both practice the virtue of giving. Then their affection for each other will never cease and their lives will be filled with happiness as long as they live.

R’ Eliyahu Dessler ז"ל would tell a young couple on their wedding day: Fill your hearts at this moment and remember to give happiness to each other. May this remain fresh in your minds as it is tonight, on your wedding day. During his entire marriage, R’ Dessler used a small silver cup for *Kiddush*. This was the *becher* (cup) his wife brought with her from her father’s home. However, on the *Shabbos* following his wife’s passing, he asked to make *Kiddush* from a larger *becher* in accordance with the *shiur* of the **Chazon Ish**. He said, “During my wife’s lifetime, I made *Kiddush* on her *becher*, despite the fact that it was of a lesser size. It was my way of according her respect and honor. Now that she is no longer here, I am certain that she will not take offense and be happy that I’m using a larger *becher*.” What a beautiful way to ensure marital harmony!

DRUSH V'CHIDDUSH

ותמת שם מרים ותקבר שם. ולא היה מים לעדה ... (כ-אב)

After the death of Miriam the *Torah* relates, “*There was no water for the nation (to drink)*,” as the *Be’er Miriam*, the well of Miriam, had ceased to provide. **Rashi** explains that evidently it was in the merit of Miriam, the sister of Moshe and Aharon, that *Klal Yisroel* was given the well. Following her death they lost this miraculous source of sustenance.

The **Telzer Rosh Yeshivah, R’ Aizik Ausband ז"ל** points out that based on the words of *Chazal* in *Bava Metzia* (נ"פ) it would seem otherwise. The *Gemara* states that it was in the merit of the kindness of *Avraham Avinu* who graciously offered the *malachim* (angels) to drink when they came to visit him, that his children, *Klal Yisroel* were also given to drink from this special water source. If so, how are we to understand this seemingly obvious contradiction?

The answer, says R’ Aizik, can be explained as follows:

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF נשיאת עול

דרגה יתירה

אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול ... (יש-כ)

One of the foremost challenges of our time is that we live in the “instant generation”! WORK has become a bad word and will soon be taken out of the dictionary! Since people can have what they want instantly with the press of a button, they conclude that anything important in life can be attained immediately. If not, then obviously it is not so important. Working hard and toiling to accomplish something is ridiculed, causing lazy and selfish behavior. This physical laziness is causing spiritual laziness and people do not have the tools to invest in the most important areas of life, namely self-awareness and growth. When a person does not take the time to know and improve himself, it is very difficult for him to get along with anyone else.

My son, **R’ Yitzchok Guttman שליט"א** explains the words that describe the *Para Aduma*. “אשר אין בה מום” - one does not see any blemish in himself, “אשר לא עלה עליה עול” - when he takes no responsibility (עול) for his life. When a person does not make an effort to work hard at his own spiritual growth, he will find nothing wrong with himself. I once heard that the best way to be a *tzaddik* is NOT to learn *Mussar*, because then you think you are perfect and have nothing to fix! You walk around thinking that you know best, you are smarter than everyone else! Once a person learns *Mussar*, he realizes that he has so much to improve!

So if you don’t want to see the blemishes in yourself, don’t take life too seriously. Sit back, relax and assume that everything is coming to you. But don’t be surprised if the most important parts of your life unravel and disintegrate. We see *r”l* so many divorces, so many families torn apart, people suffering from depression and resorting to all kinds of “quick fixes” like drugs, smoking and alcohol. This is the wrong approach. There is no instant blissful marriage, no instant spiritual growth. The important things in life take time and lots of hard work. Don’t be afraid or lazy to achieve the truly important things in life!

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM R’ CHAIM YOSEF KOFMAN

מחשבת הלב

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Pretz Yisroel with zero overhead